Ч. 87. Субота 2 мая (19 цьвітня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. СтаростВах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З Росиї. — Справа мароканьска.

Збори мужів довіря старочехів в Празі радили про виборчу реформу соймову і заявили ся за пропорциональною системою. Крім того обговорювано язикове питане а всі бесідники заявили ся против домагань Німців і вимагають розвязки сего питаня на основі проґрами народних сторонництв і застерігають право рішаня тої справи для сойму.

З огляду на язиковий закон звертає увагу проф. Масарик в своїм дневнику Čas на роздвоєне в ческім таборі супротив зединеня Німців в тій справі і остерігає перед обструкциєю на случай, коли би по уступленю бар. Бека мало прийти німецке правительство, позаяк така обструкция могла би показати ся безуспішною і вийти на шкоду Чехів.

Против проф. Вармунда щораз більше росте в Тироли обурене. В Швац відбуло ся минувшої неділі велике віче, котре ухвалило рішучий протест против єго поступованя і вимагає ширшої правної опіки катол. релиґії а також признаня нунциєви права протестованя против напасти на катол. Церкву в Австриї.

Сесия делеґацийна має на бажане Цісаря відбути ся в червни в Будапешті. В кругах міністерства війни сподівають ся до того часу приєднати угорских делеґатів для підвисшеня войскових плат. По делеґацийній сесиї має уступити міністер спільний скарбу Буриян, а єго місце має заняти ґр. Іван Зічі, повірник наслідника престола.

Росийска Дума ще сьвяткує. За час пятьмісячної сесиї, яка тревала до Великодня, внесло правительство аж 540 проєктів законів, що правда, переважно дрібних. З них ухвалила Дума 50. Тим способом можна сказати, що Дума зробила десяту часть своєї роботи, завданої правительством. Самаж Дума виступила з 26 самостійними внесенями, з котрих ледве 4 відослала до комісий для законодатного полагодженя, а нині спочивають в актах. Що до буджету то з 37 розділів ухвалено вже 11. Президия Думи вдоволена з такого висліду і можна думати, що она способна до роботи. — При нових виборах до фінляндского сойму показала социяльна демократия своєю аґітациєю, що она не способна до розвязки тяжких национальних питань. В розвязанім недавно царским указом в фінляндскім соймі були социял-демократи найсильнійшим чисельно сторонництвом, позаяк більшість виборців була тої гадки, що социяльні демократи з'уміють полагодити спір між Шведами, Финами і Росиянами. Однако виявило ся скоро, що социял-демократи не уміють вести реальної політики і народно-господарскі справи занедбували. То викликало у виборчих кругах против них велике невдоволене, а щоби відвернути бачність від того, кинули ся они до нападів на царя, що дало „істинно руским" привід до розвязки сойму. Тепер видали социяльні демократи виборчу відозву, в котрій богато говорить ся про автономію, але нема мови про нову парляментарну діяльність, про розвязку национального питаня між Шведами, Финами і Росиянами. Социял-демократи знають отже лише катастрофальну політику і нічого дивного, що навіть робітники починають у Фінляндиї від них відвертати ся. Але то має також добрі наслідки, бо тепер міщаньскі сторонництва Финів і Шведів починають самостійно змагати до полагодженя национального спору.

На росийско-перскій граници збільшає ся неспокій, а звідтам надходять вісти про безнастанні борби між повстанцями а росийским войском. Повстанці нападають села, грабляті і палять, рабують почтові вози, зривають телеґрафи. Про ті події запитувано в перскім парляменті в Теґерані міністра заграничних

41

ДОБРЕ ДІЛО.

(З росийского — Д. Айсмана).

(Дальше).

— То пуста уява — говорив до себе Родіон Павлич — нерви, кров, чи що таке... Ось так писали раз в часописях, що якийсь урядник уявив собі, що він зі скла і за нічо в сьвіті не позваляв себе діткнути зі страху, аби не стовк ся; а я уявив собі тепер покійну... То всьо дурниці, не стане ся нічого... ніхто не прийде.

Було вже далеко поза північ, а Тризна все ходив по комнаті з кута в кут. Очи замикали ся, ноги були утомлені і угинали ся під ним, а в крижах чув глухий, пекучий біль; голова вже не думала і була немов піском наповнена... „Положити ся?" — виринула в нім неясна гадка... Але старий дальше блукав ся. — „Положити ся!" — заворушилось в нім знов по кількох мінутах. Але неясний страх побороп утомлене і сухі, костисті, дрожачі ноги порушали ся безнастанно.

— Закликати би Архипа... нехай спить в передній — подумав ще Тризна. Але майже в тій самій хвили перестав старець взагалі думати і так як був, одітий і в чоботах, кинув ся на фотель. І сейчас роздав ся в комнаті острий і голосний хропіт...

По якімсь часі Перикль Мавро-Мустакі, предсідатель біржевого комітету, вертаючи з засіданя міскої ради і переходячи попри мешкане Тризни, вхопив наляканий рамя свого товариша.

— Ох... Як старий Тризна ричить! Тьфу!.. Чи єго хто ріже?

Крик, дикий, неприродний, повний величезної тревоги і нелюдских голосів, добував ся з горла старця. А то горло давила тяжка ледова рука, а трохи низше на грудрх сиділа тяжка як олово стать Аґрафени Петровни.

— Ти заставив щілину фотелем? — говорила она. — Закрив то місце? Роби, що хочеш... Але я не пущу тебе, доки не зробиш доброго діла, доки не побудуєш притулку для старців, буду кождої ночи приходити і дусити тебе.

— Ґруша, Ґрушенко, Ґруша!

— Буду тебе дусити, дусити, дусити.

* * *

Пенсионований ґенерал-майор Колтовский, старий, одинокий і добросердний чоловік, був специялістом в справах філянтропійних. Він присьвячував цілий свій час, аби зарадити нужді своїх ближних і був членом майже всіх добродійних товариств і заведень в місті: в деяких був предсідателем. Вибирано єго тим охотнійше, що ціла єго широка ґенеральска грудь була покрита ордерами і що ліпшого протектора і оборонця перед адміністрацийними властями, коли на пр. прийшли тяжкі часи для публичної бібліотеки або відчитованого комітету — не можна було найти.

Супротив відчитового комітету поводив ся впрочім Єго Превосходительство сам трохи недовірчиво, як супротив чогось, що майже заносило японщиною, а цілу ніжність свого серця і цілу свою печаливість присьвячував таким заведеням, як „Виховуюче заведене славяньских дочок" або „Кружок для плекання співу". Цілий день бігав многозанятий ґенерал сюди і туди і ревно трудив ся, їздив з дому убогих до виховуючого заведеня, з людової кухні до комітету помочи для зубожілих дворяньских вдовиць, все когось приміщував, просив за кимсь, збирав на щось. Очивидно знали єго всі в місті і він знав всіх.

Ґенерал був малого росту, грубий, округлий і рожевий, мав дрібні, трохи жіночі черти лиця і геройскою була хиба лиш червона підшивка єго плаща. Носив вузкий, не досить добре закрашений вус, а на лівім оці мав широку чорну перевязку. Ту кривду заподіяла єму колись злобна панна Трамо карафкою, але в місті не здогадовано ся, що справа має такий жіночий підклад і коли обговорювано причину ґенеральскої перевязки, то всі губили ся в найріжнійших здогадах, а деякі навіть лучили єї з занятєм Карсу... Колтовский полишив їх при тих хибних здогадах.

Коло девятої години рано сидів ґенерал в своїй простій їдальни, пив чай і їв при тім печену рибу. Родіон Павлич Тризна сидів блідий як смерть і в помятій трохи одежи також там перед розпочатою і вже вистилою склянкою чаю, чорною як кава і говорив ледве чутним голосом:

справ, на що він відповів, що про ті події веде переєправи з российским посольством. Парлямент висловив після того домаганє, щоби перский посол в Петербурзї рішучо зробив представленє российскому правительству. Шах вислав 400 кінноти до Беляссувар. З огляду на те, що ворохобня на перско-российский граници змагає ся, покликує Росия свої войска з Батум і Баку. Імовірно Росия займе провінцию перску Азербейджан, щоби тим способом втихомирити ворохобню, позаяк перскі войска не мають спромоги довести до ладу. З Урмії звіщають до Петербурга, що на турецкій граници вибухли грізні ворохобні. Курди мали вирушити у великій силї і сточити бій. З Баку і Батум відходять поїзди з припасами поживи і войском на південний Кавказ.

В Марокку сподіють ся в найближших часах великих подій. Вісти про пораженя, нанесені ніби то Мулей Гафідом, показали ся неоправданими, а також про те, що єго відступили деякі поколїня. Султан Мулей Гафід вислав кількох своїх нотаблїв до ріжних европейских держав, щоби єго признали султаном. З нотаблями їде социялїст Журдан, приятель Жореса, позаяк социялїсти не суть прихильниками війни і готові допомогти Гафідови, щоби погодив ся з ґенералом Д'Амад і занехав проливу крови. — Тимчасом другий султан Абдул Азіс, противник Гафіда, котрий також домагає ся, щоби Европа привернула єму престол, намагає ся здобути Фец і єго оружні ватаги посувають ся вже з Рабату в напрямі до Фецу. Число племен, котрі до него горнуть ся, росте. Французи під Казабланкою ідуть слїдами уступаючих Гафідистів і можуть знов замотати ся в якийсь бій.

Новинки.

Львів, дня 1-го мая 1908

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав старшому радникови львівскої краєв. дирекциї скарбу, Й. Хащиньскому з нагоди перенесеня єго на власну просьбу в сталий стан спочинку титул радника Двору. — Є. В. Цїсар надав радникови вис. суду краєв. у Львові, Зиґмунтови Ляньґови з нагоди перенесеня єго на власну просьбу в сталий стан спочинку титул радника Двору.

— **Перенесеня.** Міністерство торговлї перенесло асистента рахункового, Льва Крайза зі Львова до Відня, а практиканта рахункового, Франца Гексля з Відня до Львова.

— **Новий уряд почтовий.** З днем 1 мая входить в житє уряд почтовий на двірци зелїзничім Журавно-Повосельці (повіт Бібрка) зі звичайним кругом дїланя і назвою „Новосїльцї коло Журавна". Місцевий округ доручень творять: громада і обшар двірский Новосельці та група домів Чагари належачих до обшару двірского Новосельці, а з місцевий громада і обшар двірский Григорів з Островом і часть села Лукавець, належача до обшару двірского у Вишневі коло Букачовець.

— **Краєва Рада шкільна** іменувала в народних школах: Волод. Білецкого уч. 5 кл. шк. в Маркові, Ст. Воратиньского уч. 5 кл. шк. в Грибові, Каз. Вікарску уч. 5 кл. школи в Заболотові, М. Керницкого і М. Ямроша уч. 4 кл. школи „на Балках" в Снятині, Й. Фастнахта упр. 2 кл. шк. в Риботичах; учителями 2 кл. шкіл: Ол. Войтиґу в Любочи, Мел. Терликовича в Ручній, Кат. Бендзїньску в Радеховах, Стеф. Семишівну в Спиткові, Ол. Мадейску в Бистрій; учителями (-льками) 1-кл. шкіл: Йос. Коцана в Свистїльниках, Ант. Свидницкого в Спиклосах, Евг. Казабичівну в Городі, Юл. Заяцівну в Малнівскій Волі, Юл. Бракаґлївну в Ненадівці гор., Ів. Панькова в Суходолї, Павл. Костовецку в Липі, Войт. Сьвіґута в Ценевій, Зах. Каєтановича в Слобідцї, Фр. Янишкого в Розтоках, Ів. Блявлу в Бодзанові, В. Гачевску в Волчищовичах і Меч. Марковича в Тїсній.

— **Як за давних часів.** З Відня доносять, що оногди вибрав ся в дорогу до нових ґарнїзонів 4 п. гузарів ім. князя Ковнат (Connaught), котрий від 1901 р. стояв залогою у Відни. Тими новими ґарнїзонами суть міста Сибін (Германштадт) і Медияш в Семигородї. Полк той буде їхати туди як за давних часів верхом і буде 6 недїль в дорозї та стапе на місци аж 3 взглядно 4 червня.

† **Померли:** Міністер-земляк німецкий Пешка, помер скоропостижно сеї ночи о 1 год. в наслїдок удару апоплектичного. — Плягон Костецкий, писатель і один із найстарших журналїстів польских, помер сеї ночи о 3 годинї.

— **Дрібні вісти.** Один баталїон 36 п. кр. оборони з Коломиї переносить ся з днем 2 мая до Станиславова. — Адвокат др. Никола Шухевич переніс свою канцелярию на ул. Сикстуску ч. 27. — Постерунок жандармериї в Гійску (пов. богородчаньского) перенесено до Кальвариї пацлавскої в тім повітї а постерунок в Яворові (пов. косівского) до Соколівки в тім самім повітї. — На ул. Зеленій якийсь пес покусав переходячу туди жінку зарібника Марію Павлюкову і зробив їй велику рану на лици. Покусаній подала поміч стация ратункова. — До помешканя п. Вол. Крижановского при ул. Кадетскій ч. 8 добув ся злодій і вкрав кілька штук одїня і біле загальної вартости 300 корон. — На площи Краківскій знайдено книжочку вкладкову Вольфа Рознера на 400 кор. а в Стрийскім парку чорну дамоку торбинку з 4 кор. 22 сот. — Мариї Сипівній, котра приїхала вчера з Роззадова, вкрадено вчера в костелї ОО. Єзуїтів книжочку каси ощадности, книжку службову, сьвідоцтва і т. п.

— **Новий воздушний корабель ґр. Цеппеліна.** Ґр. Цеппелін, винахідник німецкого бальона до кермованя, зладив тепер новий того рода бальон величезних розмірів. Підчас коли єго послїдний модель мав 128 метрів довготи а в промірі 11·7 метрів і три мотори, кождий в силї 140 коний, то новий воздушний корабель єсть 135 метрів довгий, має в промірі звиш 15 метрів а три єго мотори кождий в силї 140 коний ріжнять ся від попередних тим, що суть лекші а значно міцнїйші. Що до скорости нового бальона то ґр. Цеппелін має надію, що буде міг летїти ним 75 кільометрів (10 миль) на годину. Бальон той знадоблений всїм, чого потреба до того, буде міг летїти 2300 кільометрів або так далеко як від Боденьского озера до Королевця. На бальонї буде також цїлий прилад до бездротного телеґрафованя. Кошти нового бальона виносять около 480.000 корон.

— **Катастрофи на мори.** Дня 25 цьвітня стала ся на мори близько побережа анґлїйского острова Вайт (Wight) страшна катастрофа. Американьский почтовий корабель „Сьв. Павло" наїхав на анґлїйский кружляк „Ґлядіятор" і розбив єго. Стало ся то підчас страшенної сніговицї на мори, підчас котрої один корабель другого не видів. Кажуть навіть, що анґлїйский корабель їхав скорше і виїхав на американьский з такою силою, що в „Ґлядіяторі" зробила ся так велика діра, що можна би заїхати в неї возом і парою коний. Здає ся, що рівночасно настав і вибух парових котлів, бо машинїсти і топники були покалїчені і гук було чути аж на острові. Корабель очевидно набрав води і зачав потапати а наконець перевернув ся навіть дном до гори. Часть залоги впала у воду, однак більша часть вилїзла на перевернений корабель і держала ся на нїм, доки аж не наспіла поміч. Американьский корабель казав зараз спустити лодки а з острова вислано також судна на поміч. Згинуло всего лиш 4 особи а 7 було зранених. Крім того бракує ще 21 моряків, але припускають, що они виратували ся на беріг острова. Доси бо-

---

— Отже в виду одної обставини і задля моєї старости та душевної потреби заявляю Вашому превосходительству охоту зробити добре дїло.

— Дуже тїшу ся, Родіоне Павличу! — сказав з признанєм ґенерал, витягаючи з одного вуса ость, що там залїзла — тїшу ся і дуже ваш вдячний!

— В нашім місті нема ніякого притулку для старців — говорив дальше Тризна глухим, одностайним голосом. — То не добре... Хочу виповнити... Хочу на вибудованє такого притулку жертвувати пятнацять тисяч рублїв.

Ґенерал хотїв саме укусити великий кусень риби і так як єго межи великим і вказуючим пальцем перед отвореними устами держав, так на хвилю задеревів. Лиш праве око, вільне від перевязки, повернуло ся в сторону, де сидів Тризна і в нїм відбив ся дивний неспокій.

— Пятнацять тисяч готівкою жертвую — повторив Тризна. — Прошу Ваше Превосходительство донести о тім товариству убогих і взагалї... устроїти то...

Всьо то було сказане без найменшої торжественности, без самохвальби, а просто і природно, але тим самим глухим голосом. Руки Родіона Павлича звисали безпомічно в долину, звисали так само рамена і єго лиса голова і здавало ся, що той чоловік таки сейчас тут-же повалить ся з крісла і зімлїє.

Ґенерал подержав хвильку рибу перед устами, поклав єї не спішачись назад на таріль і почав, рівнож без поспіху, отирати пальцї.

— Отже так... Ну... я розумію — подумав собі. — Добре дїло хоче чоловік зробити... показати ся... властиво він не злий чоловік... Так... Всї нападають на него, називають єго лихварем, кровопийцем, а тепер показує ся, що то всьо сплетнї... Чого то не говорять про чоловіка. Злий чоловік!.. Колиб він був злий, то не робив би доброго дїла...

Цїла трудність лежить іменно лише в тім, аби найти правдиву точку погляду. Коли єї раз найде ся, то нема вже ніяких психольоґічних загадок... І тому Єго Превосходительство не бачив вже в тій незвичайній щедрости Тризни нїчого загадочного і дивного... А впрочім не розходилось єму тепер о розвязки загадок. Єго цїлого обняла радість, живе, горяче одушевленє. Не було часу на роздумованя — треба було робити дїло. Ґенерал зірвав ся з місця, відсунув скоро таріль з рибою, зачепив ся о обрус ґузиком, при чім склянки попадали на землю, висунув ся ізза стола і почав скоро одягати ся, але при тім нї на хвилю не переривав струї своїх похвальних, вдячних і заохочуючих слів.

— Величезна новина, величезна!.. Сейчас їду, сейчас оповіщу єї... До всіх членів поїду до дому і до редакциї заїду, дам там знати... Николай Іванич імовірно вже в судї — поїду і до суду... Ах, пожиточну річ видумали ви, Родіоне Павлич, справдї християньску...

Колтовский підбіг до щедрого жертвувателя і поцїлував єго.

— До вашої розпорядимости віддаю цїлу суму готівкою — сказав Тризна прибитий. — Розпоряджайте нею після найлїпшого знаня. А я прошу о одно: щоби на будинку уміщено марморну таблицю з таким написом...

Родіон Павлич витягнув з кишенї записну книжочку, отворив єї і читав поволи: „Побудовано виключно за средства купця першої ґільдиї Родіона Павлича Тризни на вічну памятку єго жени, Аграфени Петровної".

— Золотими буквами! — крикнув ґенерал. Закинув плащ на плечі і пустив ся скоро до виходу. — Золотими буквами випишемо... Величезними... Ось такими!.. Славно, чудесно!.. Місто буде вам щиро вдячне, всї горожани... Фіякер!.. Спусти буду, друже!.. А знаєте що, Родіоне Павлич! Знаєте...

Ґенерал поставив ногу на ступінь фіякра, але зараз вдоймив єї скоро назад.

— Знаєте що? Ми маємо вже навіть місце під будову! Справдї! При Дворяньскій улици, чудесна площа, двіста квадратових сяжень... Мария Михайлова Рибчиньска записала нам єї... Знамените місце, в серединї міста! Там побудуємо, іменно там... Держи коня, ти!.. Їду до Михайла Івановича, з Михайлом Іваничем зачну. Відтак до Путовича, а звідтам до Короткевича... Всїх відвідаю, а на завтра скличу окреме засїданє... До побаченя, дорогий Родіоне Павлич, до скорого побаченя.

(Дальше буде).

дай не знайдено на води, близько місця катастрофи ніяких трупів. В цілій Анґлії, особливо же на єї західнім побережу лютить ся від осьми днів страшенна буря зі снігом а Анґлійці кажуть, що такої бурі в сім часі їх літописи доси ще не записали.

Про иншого рода катастрофу наспіла нині вість з Токіо. Внаслідок вибуху муніциї затонув японьский корабель военний „Мацумару", на котрім було 400 мужа залоги, між тими 58 кадетів і два сини маршалка Оями. З цілої залоги виратувано всего лиш 141 а бракує 260, між тим кадетів і синів Оями; здає ся, що всї они потопили ся.

Господарство, промисл і торговля.

— Корчунок розпарцельованих ґрунтів лїсних. Намістництво розіслало окружник до всїх старость, в котрім покликує ся на рескрипт Міністерства рільництва з 21 лютого 1908 ч. 7461, звертаючий увагу, що в послїдних часах множать ся случаї закупна маєтностий лїсних спекулянтами, котрі вирубавши дерева в лїсї парцелюють чим скорше лїсний ґрунт а поменші господарі купують ті ґрунти або вже викорчовані або самі корчують та ставлять на них хати і будинки господарскі.

В многих случаях почва на розпарцельованих просторах єсть того рода, що через кілька лїт приносить, що правда, утлі плоди, але з часом стає так ялова, що корчунок не представляє ніякої користи для господарства краєвого і закупники бувають виставлені на шкоди а цілий зиск припадає виключно спекулянтам. Виходить з того для властий трудна альтернатива або тримати ся строго постанов закона і зберігаючи інтереси культури краєвої вимушувати залїсненє викорчуваних ґрунтів, що спонукує конечність збуреня виставлених будинків з діймаючою шкодою поменших властителів, або примінювати ласку замість права та видавати додатково позволенє на корчованє зі шкодою для інтересів культури краєвої.

Ще більше комплікує ся справа, коли ґрунти лїсні, набуті спекулянтами і розпарцельовані по доконаню вирубу суть обтяжені сервітутами права побору дерева.

У всїх того рода случаях оправдують ся поменші закупники тим, що они гадали, що позволенє корчунку мало бути надане попередному властителеви і що на тій основі доконано корчунку, то знов підносять, що не знали о постанові закона недозволяючій корчунку без призволеня власти, анї о карідостойности такого поступованя та виходячім з того обовязку залїсненя на ново викорчуваних ґрунтів. Коли би були знали о тім, то не були би купували землї, котра в виду того не має для них ніякої вартости.

Отже, щоби охоронити людий, бажаючих землї, від шкоди, а з другої сторони забезпечити інтереси культури краєвої, поручає окружник поучати як найширші круги населеня о постановах §§. 2, 3 і 4 закона лїсового, при чім має ся класти особливу вагу на обставину, що обовязок залїсненя ґрунту лїсного привязаний єсть до ґрунту без взгляду на зміну особи властителя. Поручає ся також звертати пильну увагу на хід переводжених і переведених парцеляций ґрунтів лїсних в повітї, щоби скоро закупники приступлять до вирубу дерева на закуплених ґрунтах лїсних — можна було виступити як найенергічнійше в цїли недопущеня нищеня і ужити в данім случаю з цілою строгостию постанов карних лїсового закона.

Телеґрами.

Відень 1 мая. Вість о наглій смерти міністра Пешка викликала всюди глубоке сочувство. В палаті послів мимо того, що не було засїданя, вібрало ся нині перед полуднем богато послів з всїляких партий; у всїх партиях вість зробила глубоке враженє. В німецко-народнім союзї, котрий зібрав ся перед полуднем на засїданє, предсїдатель Кіярі присьвятив помершому міністрови горячу посмертну згадку а відтак засїданє на знак жалоби закрито. День похорону ще не назначено. Імовірно в неділю тїло буде у Відни покроплене і перевезене до Абсдорф.

Бл. п. Пешка ще вчера був на повнім засїданю палати, відтак брав участь в конференциї ческо-німецких послів з президентом міністрів а пізнійше в конференциї послів німецких з Чехії, котра відбула ся в парляменті і тревала до 8 год. вечером. Відтак залагодив в своїм бюрі кілька актів а вечер перебув в товаристві приятелів аж до півночи.

Париж 1 мая. „Matin" доносить, що японьский майор Ґіро, котрий з припорученя свого правительства мав поробити значні замовленя у Франциї, але програв призначені на то гроші в однім з клюбів, утопив ся в Секвані.

Мадрид 1 мая. Парлямент відрочено до 5 мая.

Ґосляр 1 мая. На тутешний памятник Бісмарка виконано динамітовий замах. Ушкоджено підставу і долїшну часть памятника. Виновників не викрито.

Катанїя 1 мая. Обсерватория на Етнї доносить: Вибух повисше кратеру, котрий утворив ся в 1852 р., відбуває ся із трох розколин. Найвисше положена викидає дим а дві прочі ляву: вибух однак єсть досить мірний.

Петербург 1 мая. Петерб. Аґентия доносить, що в Петербурзї не звістно нічого о якійсь проектованій гостинї короля Едварда у царя, о чім писали заграничні ґазети.

НАДІСЛАНЄ.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00 **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40. **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40. **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд. 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї)

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).